

Dpfordring til, at man strax lader et saadant nedfætte.

David: Jeg har allerede to Gange tidligere udtalt mig med Hensyn til Finantslovens Behandling, og jeg troer, at Erfaringen allerede har stadfæstet, hvad jeg dengang bemærkede, nemlig at de Diemed, man fra Begyndelsen af antydede som dem, man tilsigtede ved at faae Finantsloven strax behandlet heri Thinget, ikke vilde opnaaes. Første Gang gjorde man til Fordeel for denne Behandlingsmaade gjældende, at man derved vilde udfinde dem, der vare dygtige til at sidde i Comiteen, og dernæst, at man maatte gjenemgaae de forskellige Principer, som låae til Grund for Finantsloven.

Jeg troer, at den Erfaring, som vi allerede to Gange have havt Leilighed til at gjøre, har vist, at ingen af Delene er blevet opnaaet derved, og jeg hører ogsaa, at man denne Gang har opgivet de Diemed, for hvis Skyld man forrige Gang ansaae det nødvendigt at henvise Finantsloven strax til første Behandling, idet man nu er fremkommet med en anden Grund dertil. Jeg maa imidlertid i denne Henseende være aldeles enig med det høitærede Medlem, som nys satte sig, i at Finantslovens første Behandling neppe er det rette Sted til at fremdrage slike Spørgsmaal, og da det jo staaer Thinget aldeles frit for at søge og at finde en Leilighed til at bringe de vistnok meget vigtige Spørgsmaal frem, hvorom der kunde blive Tale, og forlange de Dplysninger, som man tilsigter at erholde under Finantslovens første Behandling, saa seer jeg ikke rettere, end at det er at foretrække, at gjøre dette ad directe fremfor ad indirecte Veie, saameget mere som jeg troer, at Finantslovens egentlige Behandling ved en modsat Fremgangsmaade skædes. Jeg skal ikke gjentage, hvad jeg allerede tidligere ved flere Leiligheder har gjort opmærksom paa, og som jeg efter den nu vundne Erfaring ikke finder mindste Grund til at fravige, at der spildes Tid ved den hidtil fulgte Behandlingsmaade, idet man ved denne fra Begyndelsen af giver Anledning til flere Undersøgelser, flere Udtalelser af „fromme Dnsker“, som derefter saa at sige trænge sig ind, og det ikke altid paa den heldigste Maade, i Comiteens Betænkning.

Hvad jeg imidlertid anseer for den uheldigste Følge af den tidligere brugte Fremgangsmaade, er, at den tredje Behandling er bleven og paa en Maade maa blive til noget ganske Andet, end der efter Regulativet sikkert har været paa-tænkt, og i og for sig maa ansees for ønskeligt. Det er allerede af et æret Medlem bemærket, at naar Comiteens Betænkning først fremkommer nogle faa Dage førend den anden Behandling begynder, saa kan Fleertallet af Medlemmerne ikke have sat sig tilstrækkelig ind i Sagen. Deraf har atter været Følgen, at der ved den anden Behandling er blevet vedtaget Ændringsforslag, som igjen ere blevne omgjorte ved tredje Behandling, ja, at der endog ved denne sidste er fremkommet aldeles nye og dybt indgribende Ændringsforslag, saa at Beslutning om Sager, der vissest krævede en gjentagen Undersøgelse og Drøftelse, er tagen umiddelbart ved 3die Behandling. Jeg troer ikke, at dette i det Hele virker heldigt paa Finantslovens Behandling, ligesom jeg heller ikke troer, at de Diemed, som dog nærmest og naturligt skulle opnaaes ved Finantslovens Behandling, fremmes paa den hidtil fulgte Maade, og jeg maa ialtsald bede, at man ikke af Hensyn til, hvad der i særlige Tilfælde kunde være ønskeligt, taber det Almindelige af Sie. Det vilde være et Præcedens af megen Vigtighed, om vi igjennem 3 Samlinger kun havde havt een Fremgangsmaade. Det er allerede et betydeligt Lod i Bøgttskaalen, at man nu kan sige: Vi vælge den Fremgangsmaade, vi have fulgt de to andre Gange; men naar Maaden er mindre heldig — og jeg troer virkelig, at der er flere her i Salen, der dele denne Anskuelse — saa maa man ønske, at det tages under nøie Overveielse, om man ikke allerede den første Gang havde Uret, og altsaa faaer endnu større Uret ved at gjentage den.

Scherning: Den næstforegaaende Taler meente, at den — om jeg saa maa kalde det — politiske Forhandling, hvortil Finantsloven eller Tilstanden i det Hele kunde give Anledning, skulde udsættes til 3die Behandling, og da skulde man enes om enten at forkaste eller at antage (Flere Stemmer: Nei, Nei,) naa! man skulde altsaa ikke enes om at antage eller